

ВЛАДИКА ЄВСТРАТІЙ «ЧАС ПРАЦЮЄ НА КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ» **СТОР. 14**

**ЩЕ РАЗ
ПРО**

**ШЕВЧЕНКІВСЬКУ
ПРЕМІЮ** **СТОР. 2**

«КНОПКОДАВИ»

VS ЛИТВИН **СТОР. 3**

ЩЕ НЕ ДЕФОЛТ, АЛЕ

**ВЖЕ Й НЕ
«ПОКРАЩЕННЯ...»** **СТОР. 3**

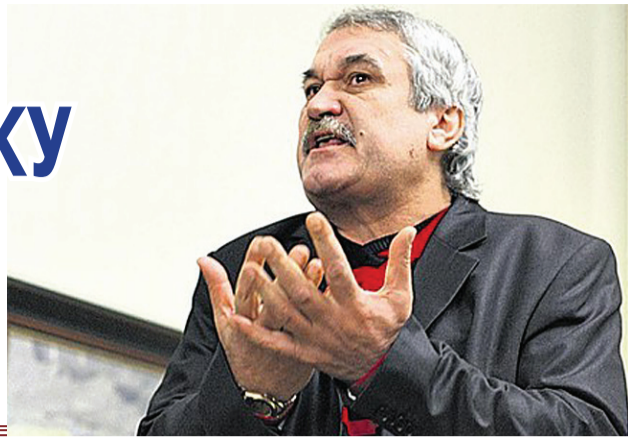
СТУКАЙТЕ, І ВАМ

НЕ ВІДЧИНЯТЬ... **СТОР. 4**

ЩЕ РАЗ ПРО ШЕВЧЕНКІВСЬКУ ПРЕМІЮ

» ПИСЬМЕННИК ВАСИЛЬ ШКЛЯР ВІДМОВИВСЯ ОД ПРИСУДЖЕНОЇ ЙОМУ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ.

Коли наприкінці лютого, через відсутність вибору, вирішив уперше за довгий час придбати одіозну українофобську газету «2000», я їй не думав, що на її шпальтах прочитаю замітку, котра в подальшому несподіваним чином розвинеться. У згаданій статті йшлося про те, що «Президента підводять до провокації». Мовляв, рішення Шевченківського комітету про присудження головної премії «антисеміту й русофобу» Шкляру ставить Гаранта «в жадливо двозначне становище»: підпише указ - «зганьбить країну в очах прогресивної громадськості» (аякже, пропаганда ксенофобії!), не підпише - «спровокує хвилю невдоволення в націоналістичних колах». Бідний, бідний Віктор Федорівч...

На щастя для Глави держави, письменник-лауреат позбавив його головного болю, самовільно відмовившись од високої честі. Мотивація: принципова неможливість погодитися на визнання в час, коли культурою та освітою в нас керує «українофоб №1 Дмитро Табачник». Так виник прецедент, якого не було в багаторічній історії головної вітчизняної мистецької премії.

Загалом, Шкляра від початку лютого, коли Комітет ухвалив «скандальне» рішення, підводили до такого радикального кроку. Одразу посипалися матеріали в певного штибу ЗМІ (їхнім об'єднуючим фактором є російська мова), де ухвалу високого журі порівнювали мало не з маразмом. Нашу «п'яту колону» легко зрозуміти: це ж яке треба мати «нахабство», аби нині, в розгук возвеличеного в ранг державної політики зашорення всього українського, насмілитися нагородити визнанням одверто патріотичну, національну за духом книгу! Непорядок!

Своєрідного масла у «вогонь амбіцій» додав той

факт, що головою Комітету є «комуніст до мозку кісток» поет Борис Олійник, який до того ж голосував «за» роман «Чорний ворон». (Хоча пана Олійника його однопартійці вже давно вважають зрадником - іще відтоді, як він у Парламенті проголосував за визнання Голодомору 1932-1933 рр. актом Геноциду).

Доволі прогнозованим наслідком цього є те, що нині в окремих колах триває доволі комічна дискусія: вважати чи ні Шкляра лауреатом? Та чомусь мені здається, що дискутувати треба на зовсім інших темах...

Єдине, що тишити, так це те, що через всю цю колізію «Чорний ворон» чекає доля будь-якого явища, до котрого торкнувся Його Величність Скандал. Ось, уявіть собі: не було б цього, даруйте мені, ідіотизму, хто б прочитав насправді хороший, із мистецької точки зору, твір? (Характерний приклад: нині триває «всеукраїнський тур» великої рок-групи «Вій» із Києва, присвячений її 20-річчю, котрий охоплює аж... шість міст; така наразі доля вітчизняної культури). Натомість тепер роман став символом, а його прочитання - ознакою долучення до певного уявного кола обраних. Людей, які позиціонують себе з «титульною нацією» нашої держави.

Володимир БАНЯС

P.S. Цікавий факт: у фондах ЦНБУ ім. В.І. Вернадського є лише ДВА автореферати без пов'язаних із ними дисертацій. Перший - це докторська Віктора Медведчука, другий - докторська Дмитра Табачника. На моє запитання працівники бібліотеки розгублено й роздратовано (до них уже неодноразово зверталися з цього приводу!) повідомили, що свого часу ці «наукові роботи» хтось викрав... А це в певних колах вам можуть розповісти, як проходив захист докторської чинного міністра освіти й науки - повірте, з цього приводу варто зняти трилер.

Та й то, чухав щетину завзяятий панок, кого соромитись? Цього недолугого народу? Цього маргінесу з оселедцем на потилиці, який протягом сотні років не спромігся на власну державу, а отримавши її від «світових брахманів» (евреїв та росіян), погодився на сліпого поводиря? Хохли! Звідки їм знати, що сліпий поводир до добра не доводить. Лише до телеграфного стовпа.

З іншого боку, Митько нічого не робив «не за покликом серця». Когорта вишівських хабарників довго залишалася без омріяних втрачених «доплат». А тепер? Волає «Ур-ра» й кидася у небо картузи. Ректори знову стали «богами», декани - «архангелами», а викладачі - рядовими «привидами», але з вільно конвертованими «золотими стрілами» за пазухою (у вигляді вступних іспитів). З ними, «привидами», і пекло - не біда, і бог - не фраєр.

Після «захмарного» прикметника відображення вмиг звелоса на рівні ноги й нерухомо застигло наче по команді «Струнок!».

- Та не «парся», брате, - заспокоїв панок двійника. - Він особисто не заходить. Не царська справа. Якщо треба, смикає за нитки.

- А що Йому від нас може бути потрібно?

- «Драсте-пожалста!»! Що може бути потрібно...? Усе... і навіть більше. Ми, до твого відома, найпотрібніші люди в команді.

- Та ти «гоніш»... - не повірив «потойбічник».

- Увімкни фантазію, брате. Ну от хто я, по-твоєму?

- «Некромон?» - запропонував героїчну версію двійник.

- Та ні!

- Панок?

- Це само собою, бовдуре! Я - «громовідвід!»

- Як це? - злякалося дзеркало.

- Просто, як усе геніальне. Наприклад, хоче Главком провести позачергову реформу, щоб і життя народу вже сьогодні покращи-

КОЖЕН ПАНОК СВОГО ДУРНЯ ЗНАЙДЕ

» І ЦЕЙ ЗНАЙШОВ. ЦІЛУ КРАЇНУ. ЗВІСНО НЕ САМ, ДРУЗІ ПОСПРИЯЛИ. ПОСТАВИЛИ ПАНКА МИТЬКА БАБАЧНИКА ТВОРИТИ «МИНУЛЕ ТА МАЙБУТНЄ». ВРУЧИЛИ КУХОННОГО НОЖИКА Й ПОВІДОМИЛИ - ВІДНИНІ КЕРУВАТИМЕШСЯ ПРИНЦИПОМ КІНОШНИХ «НЕКРОМОНІВ»: «ЩО ЗАРІЗАВ - ТЕ ТВОЄ!» А ПАНКУ, ВРЕШТІ-РЕШТ, ЦЬОГО Й ТРЕБА. ДОРОСТА ДО ПАНА, ДОСЛУЖИТИСЯ, ДОТЯГНУТИСЯ. ЙОМУ НІЖ - НАЧЕ «ЧАРІВНА БЕЙСБОЛЬНА БИТКА». РІЖ, КРУШИ, ЛАМАЙ, ПАЛИ І БУДЕ ТОБІ (УВАГА!) НЕ ЗАСЛУЖЕНЕ ПОКАРАННЯ, А ВЕЛИКА СЛАВА. НЕХАЙ «ГЕРОСТРАТОВА», АЛЕ НА ВІКІ ВІЧНІ!

Натомість абітурієнти, наче у старі добрі часи, автоматично розбилися на касти, відповідно до рівня батьківських доходів. Провінціали й малозабезпечені знову посіли місце лузерів для заповнення дірок (пардон, отвір) і публічно вигукуємо «нове слово» в національній історії, педагогічній думці, або суспільній моралі. Після цього країну нудить, перевертає «догори ногами» і «викручує». У такому «діаметральному» стані будь-яку реформу проковтнеш - не подавишся! Як тобі?

- Мудро! - погодилось «альтер-его». - А чого це в тебе рука засмикалась? Нервеш?

- Не занервеш тут! Бос на дроті! - через плече кидася Бабачник. Підбігши до спеціального отвору в стіні, він висунув голову назовні й трічі, наче муєдзин з мінарету, огидно прокривав істеричним голосом:

- Слухайте всі, їй не кажіть, що не чули! Віднині виші впродовж року матимуть право підвищувати платню за навчання! Стипендія для студентів відмінюється! Самоврядування в університетах відмінюється! Патріотизм відмінюється! Гордість відмінюється! Нехай живе другорядність! «Могилянка» - лайно! Львів - ніщо! Москва - усе! А Київ - ні риба, ні м'ясо!

З вулиці в «балакучу голову» традиційно летять бананові «сорочки», огризки та найстрашніші українські прокльони. Байдуже. Голова задоволена, як і двійник у дзеркалі. Вони ще на крок наблизились до панів, до історії та слави. Так, «геростратової», і що? Слава, як і багатство, не пахне!

- ООН, - зажурено видав «оригінал». - Тут я б домовився. «Папа» мене любить...

- Римський?

- Бери вище! - гордо запропонував Митьок. - Снаківський!

ти, і собі в накладі не залишитись. Що він робить?

- Встановлює на Майдані «йолку»?

- Тьфу на тебе! Він смикає потрібну нитку. А ми тим часом висовуємо голови в ту дірку (пардон, отвір) і публічно вигукуємо «нове слово» в національній історії, педагогічній думці, або суспільній моралі. Після цього країну нудить, перевертає «догори ногами» і «викручує». У такому «діаметральному» стані будь-яку реформу проковтнеш - не подавишся! Як тобі?

- Мудро! - погодилось «альтер-его». - А чого це в тебе рука засмикалась? Нервеш?

- Не занервеш тут! Бос на дроті! - через плече кидася Бабачник. Підбігши до спеціального отвору в стіні, він висунув голову назовні й трічі, наче муєдзин з мінарету, огидно прокривав істеричним голосом:

- Слухайте всі, їй не кажіть, що не чули! Віднині виші впродовж року матимуть право підвищувати платню за навчання! Стипендія для студентів відмінюється! Самоврядування в університетах відмінюється! Патріотизм відмінюється! Гордість відмінюється! Нехай живе другорядність! «Могилянка» - лайно! Львів - ніщо! Москва - усе! А Київ - ні риба, ні м'ясо!

ЮПІТЕР ЗМУЧЕНОГО ДИВИДИВА

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГПУ»

ТРЕТІЙ СЕЗОН НАЙКРАЩОГО УКРАЇНСЬКОГО ШОУ ОСТАННІХ РОКІВ (ЯК НА МЕНЕ) СТАРТУВАВ ЯКОСЬ БЕЗ ОСОБЛИВОГО РОЗМАХУ ТА ТРЕПЕТНОГО ОЧІКУВАННЯ. ВИНОЮ ТОМУ БУЛИ ДВА ПЕРШІ СЕЗОНИ «УКРАЇНА МАЄ ТАЛАНТ!», ЯКІ ЗАПЕВНИЛИ Й НА МАЙБУТНЄ: ШОУ БУДЕ УСПІШНИМ ПОВСЯКЧАС, АДЖЕ ДОПОКИ УКРАЇНСЬКИЙ МАСОВИЙ ГЛЯДАЧ, СЕБТО ПРОСТИЙ ЛЮД, ЖИТИМЕ, ЯК БЕГЕМОТ В ПУСТЕЛІ, ШОУ ВІД СТБ ЙОМУ КОНЧЕ НЕОБХІДНЕ - ЦЕ ЧИ НЕ ЄДИНИЙ СПОСІБ РОЗВІНЧАТИ «БЛАЖЕННУ» ДУМКУ «ЯКІ Ж МИ ВСІ БІДНІ ТА ОБДУРЕНІ ВЕРХОВНОЮ ВЛАДОЮ», Й ПРИНАЙМНІ НА КІЛЬКА ГОДИН ВІДКРИТИ В СОБІ ЧАКРИ ПОВАГИ ТА ГОРДОШЦІВ ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ЛЮД, ТАЛАНОВИТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЛЮД.

«Артистів Україні вистачає, натомість треба розвивати та відкривати науково-технічні здібності народу». Ця фраза мого вже навченого життєвим досвідом товариша застала мене зненацька. Будучи закоренилим у всій нечистій різноманітній телешоу, навіть не задумувався про те, що фізиків чи хіміків на «Україна має талант!» не показують, якщо вони туди приходять. Так само, як і математиків чи здібних пілотів, капітанів дальнього плавання чи парашутистів. Все обмежується співом, танцями, грою на музичних інструментах, малюванням, фокусами, трюками акробатів чи силачів. Але, навіть маючи дуже вузькі межі того, що «влазить» у телєвізор, телепередача має величезні рейтинги, широку аудиторію (від малого до старого) та, відповідно, значний ефірний час. Шоу є потрібним глядачу, поза-як йому приємно дивитися на собі подібних, а не товстосумів, талановитих, а не збочених, загалом, простих людей, яким життя подарувало прекрасну нагоду заявити про себе, і побувати «з іншого боку екрана».

Такий шанс має все більше людей, однак творцям шоу доводиться влаштувати ще один відбір - кого покажуть по дивидиву, себто телєвізору за сучасним модерним словником. Таким чином ми бачимо лише зовсім дрібну ча-

стину тих, хто наділений, на думку продюсерів, здатністю привертати до себе увагу, передаючи харизму шоу. Те, мов Юпітер у Сонячній системі, має нині найбільшу силу притягання глядацької аудиторії до своїх телєвізорів.

Я був упевнений, що третій сезон зобов'яже СТБ дивувати чимось новим: тасуванням складу журі, новими сценами, кольорами, сценаріями, історіями учасників. Однак канал анітрохи не відійшов від обраної концепції. Ведучі залишилися незмінними, так само, як і їхній стиль одягу та поведінки. Оксана Марченко, якій незабаром виповниться 40 років, так само стоїть за кулісами й мило посміхається конкурсантам. Як і раніше, відбори в різних містах країни сповнені цілою купою талантів, яких, задля рейтингів, розбавляють безталанними дурниками - ніби їх на телеекранах і без того мало. Правила та процес відбору конкурсантів також залишилися незмінними. Про що все це свідчить? Про масштабний успіх, панове. Коли змінювати нічого не потрібно, це означає «краще - ворог хорошого». І, повірте, щось змінювати СТБ найближчим часом навряд чи доведеться - гадаю, ми ще довго будемо бегемотами посеред пустелі, якщо ви мене розумієте...

Повертаючись до «безталанних

дурнів», зазначу, що це - фактично єдиний значний недолік шоу. У першому ефірі «Україна має талант!»-3» блазнів (яких можна запросто не показувати на всю країну, але це, судячи з усього, чомусь є важливою складовою успіху) було чимало. За моїми власними підрахунками, їх було втричі менше, ніж обдарованих учасників. Таким чином, дурням або обманути відводиться четверта частина ефірного часу, а це майже сорок хвилин, адже все шоу триває дві з половиною години. Чи дратує цей факт? Ще б пак! Чи є проти нього ліки? - Перемикайте канал, якщо, звісно, знайдете такий, де не йде реклама... Зізнатись, сама я його не перемикаю, коли бачу чергове посміховисько. Терплю, але дивлюся в очікуванні справді талановитих. Гадаю, це також є тонким ходом творців «УМТ», яким потрібно-таки грати на контрастах. І навіть за дурнів їм можна сказати «браво!»

Черговий сезон, мабуть, як завжди, завершиться аж узимку, тому кожна п'ятницю українське дивидиво дає змогу знайти нам щось цікавіше, але соціально важливіше, більш народне чи успішніше - навряд. Розважальне й справді стало «головним шоу країни». Пророкую стабільний успіх.

Анатолій ВОЛКОВ

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

«КНОПКОДАВИ» VS ЛИТВИН

НЕСПОДІВАНО РІЗКА РЕАКЦІЯ СПІКЕРА ЛИТВИНА ПРОТИ ПРОГУЛЬНИКІВ-«КНОПКОДАВІВ» У ПЕРШУ ЧЕРГУ ПОВ'ЯЗАНА З ЇХНІМИ УСМІШКАМИ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ З ПОЛЬЩІ. ДЕПУТАТИ СЕЙМУ НЕЩОДАВНО МАЛИ МОЖЛИВІСТЬ ПОСТЕЖИТИ ІЗ ДИПЛОЖІ ЗА «БЛОШИННИМИ ПЕРЕГОНАМИ» ПІД ЧАС ЗАСІДАННЯ. СПІКЕРА ПІСЛЯ ЇХНІХ КОМЕНТАРІВ, ТАК БИ МОВИТИ, ПОНЕСЛО. ПРИСТРУНЮ, КАЖЕ, ГРІМ ЇХ ПОБИЙ! А ВОНИ («КНОПКОДАВИ») АНІТРОХИ НЕ ЗЛЯКАЛИСЯ НІ ЛИТВИНА, НІ ГРОМУ.

ВІН НЕ ПЕРШИЙ, І НЕ ОСТАННІЙ

До речі, Литвин – не перший спікер, який намагається змусити працювати народних обранців. Ініціатором створення нової системи, що передбачає особисте голосування депутатів, був нинішній «фронтвик» Арсеній Яценюк. У 2007 році він вклав у «сенсорний палець» близько восьми мільйонів бюджетних гривень. Проте гроші на «Раду-3» були витрачені даремно: народні депутати просто не дали їй запрацювати.

Як повідомив глава регламентного комітету, нардеп від Партії регіонів Володимир Макеєнко, «розпорядження спікера Парламенту (про введення системи «Рада-3») розповсюджуються винятково на секретаріат Верховної Ради, але не на народних депутатів або фракції. Тобто ця директива дійде до секретаріату й там і залишиться». За його словами,

норма регламенту ВР, а також Конституції про те, що кожен депутат голосує сам за себе «була записана в той час, коли Рада була на 100% мажоритарною. Повірте, і у той час нас збиралося 30-40%».

Система ще не введена в дію, а креативні нардепи вже придумали, як їй протидіяти. Обійти сенсор, виявляється, доволі просто: варто на нього покласти мобільний телефон, і «червона кнопка» відразу ж спрацює. Таким чином, приліпивши скотчем до кожного робочого місця по телефонному апарату, «кнопкодави» знову безперешкодно кинуться бігати по залу. Мабуть, таке ноухау насмішить вже не тільки поляків, але й представників «бананових» республік.

КОМУНІСТИ ПРАГНУТЬ ТЕХНОЛОГІЙ

Нардеп від КПУ Євгеній Царьов нещодавно повідомив: «Голова Верховної Ради під час поїздки в одну зі східних

країн ознайомився з прогресивною системою робочого місця для депутата. Я теж вивчив подібну систему touch-технологій, і було б добре, якби вона запрацювала і в нас. Всім потрібен доступ до довідкової інформації, Інтернету, новинних ресурсів. Без комп'ютера працювати дуже складно, адже я сиджу в Парламенті з десятої до шостої, тож мені необхідний доступ до законодавчих баз», - зазначив продвинутий комуніст. Проте «ленінець» розкрикував систему Яценюка: «Старій системі просто додали кнопку сенсора. І на це пішло вісім мільйонів гривень?»

У той самий час, вважає Царьов, проблему особистого голосування такі нововведення не вирішать, адже «всі чудово розуміють, що того ж Ріната Леонідовича (Ахметова – авт.) та інших олігархів на місці все одно не буде».

Олесь М'ЯСНИЙ

ЯК «ОБОЄ РЯБОЄ» ДО ШЕВЧЕНКА

» БІЙКА В ПРЯМОМУ ЕФІРІ ПРОГРАМИ «ВЕЛИКА ПОЛІТИКА» З ЄВГЕНОМ КИСЕЛЬОВИМ ВІД 11 БЕРЕЗНЯ 2011-ГО СКОЛИХНУЛА ЗНАЧНУ ЧАСТИНУ РІДНОЇ КРАЇНИ. САМЕ ТУ, ЯКА ПОЛЮБЛЯЄ ПЕРІОДИЧНО ПОБАВИТИСЬ ТЕЛЕМАЗОХІЗМОМ НА «ІНТЕР», ПРИСТРАСНО ШЕПОЧУЧИ В БЛАКИТНИЙ ЕКРАН: «ЗРОБИ МЕНІ БОЛЯЧЕ, ПЛЮНЬ МЕНІ В ОБЛИЧЧЯ...».

Минула п'ятниця виправдала всі найпотаємніші сподівання «мазохістів». Прямо перед камерами в студії побилися й пообливалися водою два «гноми» у кепці та вишиванці, визначаючи між собою, хто «у світі наймиліший, найгарніший, найстрункіший».

Особливо на тлі «невеликого місцевого панка Тараса Шевченка». Побилися, напевно, звучить занадто гордо. Все-таки більше пообливалися та пообзивалися. Для «побилися» їм явно не вистачило мужності та елементарного вміння. До Шевченка ні Поярков, ні Бузина так і не дострибували, але рейтинг

Кисельову підвищили принаймні до «десяти хвилин на першу». І ще, вкотре поділили Україну «по Дніпру». Аналізуючи інетівські форуми, в очі впадає чітке розмежування за «напрямом патріотичної думки». За Пояркова «підписується» правий берег, за Бузину «відгавкується» лівий. Ні там, ні там конструктивом і не пахне. Скоріше смердить лайном. А істина, як завжди, десь посередині. Образно кажучи, з високої Чернечої гори «жіночі розбірки» сучасних «олесиків» здаються чи то смішними, чи то огидними, але точно не серйозними.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ЩЕ НЕ ДЕФОЛТ, АЛЕ ВЖЕ Й НЕ «ПОКРАЩЕННЯ...»

ДЕФОЛТ - ЦЕ НЕЗДАТНІСТЬ ДЕРЖАВИ ПРОВІДИТИ СВОЄЧАСНІ ПРОЦЕНТНІ ТА ОСНОВНІ ВИПЛАТИ ЗА БОРГОВИМИ ЗОБОВ'ЯЗАННЯМИ, ВИКОНУВАТИ УМОВИ ДОГОВОРУ ЩОДО ВИПУСКУ ОБЛІГАЦІЙНОЇ ПОЗИКИ НА ПЕВНИХ УМОВАХ, У ВИЗНАЧЕНИЙ ТЕРМІН ТА У ПЕВНІЙ СУМІ.

Наразі Україна посіла шосте місце серед 18 країн, яким найближчим часом загрожує дефолт. Рейтинг складено американським виданням Business Insider, яке спиралося на показники фінансової інформаційної компанії Bloomberg. На думку тамтешніх аналітиків, передумовою до можливого дефолту в Україні є сповільнене зростання економіки при великому обсягові зовнішнього боргу.

Аналітики Business Insider склали перелік із 18 країн, які опинилися у зоні ризику, виходячи з розміру зовнішнього боргу, а також із фінансової та політичної стабільності в країні. Вони оцінювали нинішню ринкову вартість страхування такої заборгованості на п'ятирічний період.

Очолила рейтинг Венесуела, де при зростанні зовнішнього боргу скорочується видобуток нафти. На другому місці опинилась Греція, де тривають народні протести, на третьому - Аргентина, через високу інфляцію у країні. Четверте посіла Ірландія, з її наслідками від банківської кризи, п'яте - Португалія, котра має погасити позику в сумі 20 млрд. євро протягом 2011 року. Україна опинилась на шостій позиції. Причина - великий зовнішній борг плюс призупинення зростання економічних показників.

У рейтинг також увійшли Лівія, Єгипет, Бахрейн, Іспанія, Болгарія, Хорватія, Румунія, Литва та Угорщина. Нагадаємо, що 1998-го дефолт пережили наші сусіди - Росія.

УКРАЇНА ЩОРОКУ ПОЗИЧАЄ 100 МІЛЬЯРДІВ

Колишній міністр фінансів Віктор Пинзеник весь час наголошує, що основним ризиком для фінансового сектору України залишається значний дефіцит бюджету. Водночас він нагадує - протягом минулого року цей дефіцит вдалося скоротити з понад 11% від ВВП до 8%.

«Не думаю, що зараз ситуація більш ризикована, ніж у 2009-му. Хоча сума боргу збільшується, але минулого року був зроблений певний крок до усунення причин його появи - був дещо зменшений дефіцит бюджету. Це не означає, що проблему знято. Але певний крок зроблений, і якщо зараз не зупинитися на досягнутому, то загрозу буде суттєво зменшено», - вважає пан Пинзеник. На думку экс-міністра фінансів, ключовим завданням для українського уряду залишається саме зменшення дефіциту за рахунок скорочення витрат, а причиною усіх

ризиків - щорічні позики в сумі близько 100 млрд. грн. «За таких темпів скоро не буде чим давати решту», - додає колишній міністр.

ДЕФІЦИТ СКОРОТЯТЬ ЗАВДЯКИ ПЕНСІЙНІЙ РЕФОРМИ

Перебільшенням називає прогнози американського видання Business Insider виконавчий директор Міжнародного фонду Блейзера Олег Устенко. На його думку, фінансову ситуацію в Україні стабілізувати дуже непросто, однак найближчим часом уряд спрямує максимум зусиль на скорочення дефіциту. «Це станеться, по-перше, за рахунок пенсійної реформи і збільшення пенсійного віку, що вивільнить кошти, які витрачали на фінансування пенсійного фонду. По-друге, за рахунок зміни тарифів на газ: збільшення цієї статті доходу має скоротити дефіцит НАК «Нафтогаз України». По-третє, за рахунок скорочення державного апарату. І по-четверте, за рахунок вже здійсненого скорочення всіх статей витратків», - наголошує пан Устенко.

ПОЗИЧАТИ, ЩОБ МАТИ ЗМОГУ ПОЗИЧАТИ

Саме такою бачить головну задачу нинішнього уряду директор Інституту трансформації суспільства пан Олег Соскін. Аби уникнути юридичного дефолту, країна має позичати п'ять-сім мільярдів доларів щомісяця. «Гадаю, Україна мала б посісти не шосте, а третє місце в рейтингу. Наразі ми спостерігаємо банкрутство державного сектору економіки. Державний борг становить близько 52% від ВВП. Крім того, маємо фактичне банкрутство Пенсійного фонду України, НАК «Нафтогаз», стагнацію банківського сектору. Емісія гривні в минулому році сягнула 23%. Наразі з магазинів зникають продукти», - зазначає експерт. За його словами, без іноземних кредитів Україна буде змушена оголосити про дефолт. «Якщо Україна не позичатиме щомісяця, можна розпочинати юридичну процедуру дефолта. Теперішній уряд нічого іншого запропонувати не зміг. Провладні структури навіть не в змозі забезпечити виплату по депозитах державного «Родовід банку» чи забезпечити країну гречкою та мукою. Про що ще говорити?», - резюмував Соскін.

Підготував
Олександр ВИГОВСЬКИЙ

РЕПЛІКА

МІНІСТР ГРИЩЕНКО: «ПУТІН... ЗНЕВАЖАЄ ЯНУКОВИЧА»

Оглядач брюссельського видання EObserver Ендрю Ретман звертає увагу українців на чергову порцію оприлюднених WikiLeaks американських дипломатичних депеш. Свіженький документ свідчить, що у січні 2009 року Костянтин Грищенко, нинішній міністр закордонних справ уряду Януковича, в американському посольстві (Київ) висловив своє справжнє ставлення до Росії.

Там зокрема зазначено: «Грищенко сказав, що Кремль хоче своєрідного «регентства» в Україні: такої влади, яка була б повністю підконтрольна Москві». Грищенко також зазначив, що «Путін... зневажає Януковича», і додав: «Кожна особа в російському уряді є членом «братства КДБ». Вони бояться жартів і, з огляду на прем'єр-міністра Володимира Путіна та його союзників у російському ФСБ, характеризують повернення в минуле, в СРСР».

СИБІРСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ -

» МІЙ ЗНАЙОМИЙ РОЗПОВІВ ЦІКАВИЙ ВИПАДОК, ЯКИЙ СТАВСЯ З НИМ ПІД ЧАС МИНУЛОРИЧНОГО ПЕРЕБУВАННЯ В «ПІДНЕБЕСНІЙ». НА МАЛЬОВНИЧОМУ КИТАЙСЬКОМУ БАЗАРІ ВІН РАПТОМ УГЛЕДІВ ДИВНУ ПОЛІТИЧНУ МАПУ СВІТУ. ГРАНДІОЗНА ТЕРИТОРІЯ ВІД УРАЛУ ДО ТИХОГО ОКЕАНУ ТАМ ПОЗНАЧАЛАСЯ ОКРЕМИМ КОЛЬОРОМ І МАЛА ВЛАСНУ НАЗВУ – СИБІРІЯ.

МІФ ЧИ РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ?

Знайомий звернув увагу продавця на вкрай принципову невідповідність. Відверте зауваження хитрий китаєць обережно парировав по-азійському, мовляв, законність приналежності Сибіру до Росії не є беззаперечним доконаним фактом для багатьох країн Азії, зокрема в Китайській Народній Республіці. На вухо занадто уважному «русо туристо» «жовтолиций» брат по секрету повідомив, що всю цю благословенну Сибірю китаєць давно і щиро вважають своєю етнічною територією, яка тимчасово перебуває під протекторатом «північного брата», який хутко перетворюється із старшого на молодшого. Тобто слабшого в усіх можливих державницьких компонентах. Перспектива подальшого перерозподілу «старшинства» має, на думку продавця дивовижної мапи, спричинити територіальне вкорочення Росії на добрі дві третини, до Уральського хребта.

ГРОМАДЯНИН СИБІРУ

Проте суворі челябінські чоловіки з популярної програми «Наша Раша» загрози, навіть потенційної, від численних китайців не вбачають. Страшилку про «жовту навалу» на сході відверто ігнорують, як занадто екзотичну. Радше подекують про «сибірську загрозу». Експерти сходяться в одному – якщо хтось і анексує Сибір у Росії, це будуть самі сибіряки. За Уралом зросло покоління людей, які ніколи не бачили Москви й не чули про неї нічого позитивного. Переважна більшість із них вважає, що центр ставиться до своєї годувальниці (Сибіру), як колишня Британська митрополія до Американських колоній. Для суворих тамтешніх чоловіків москвич - не людина чи прописка,

а зібраний образ віртуальної спільноти, що уособлює всевітнє зло, лінх та безмежну зверхність.

- Я почувуюся сибіряком - відверто визнає красноярський блогер Олександр Коновалов. - Мені довелося чимало поїздити по світу, аби зрозуміти - сибіряки насправді інші. Це складно пояснити, але це факт. За радянських часів ми втратили «руську культуру», перетворившись на «совків». Наразі руський - абстракція. Навіть держава називається Росія, не Русь. А сибіряк - це більш конкретно.

До речі, пан Коновалов є натхненником акції «Мы - сибіряки!». Він перший виказав те, що давно витало в морозному сибірському повітрі. Під час останнього перепису громадян з його подачі у графі національності зауральське населення масово вказало: «сибір'як».

- Мітинги нині фактично заборонені, а тому перепис став єдиною можливою формою протесту, - пояснює він. - Наші люди більш ображені, ніж кавказці. Наразі Кавказ закидали бюджетними грошима, а він, до речі, майже нічого не виробляє. В Сибіру всі розуміють, що і центр, і Кавказ живуть за наш рахунок. Отже, країні треба повернути реальний федералізм, запровадити дієву децентралізацію для поживлення стратегічних провінцій.

- Звісно, ми - сибіряки! - гордо погоджуються з Коноваловим десятки тисяч його земляків. - Не руські, не татари, а сибіряки. Це «прикольно!»

Після останнього перепису «приколістів» назбиралося стільки, що стає вже трохи не смішно. Сибіряками записалася величезна кількість мешканців Тюмені, Омська, Новосибірська, Кемерово, Красноярська,

Іркутська, Барнаула, Якутська тощо. Спеціалісти зауважують, що національність «сибір'як» - це вже не статистична похибка на кшталт ельфів, орків чи атлантів, а дивовижний прецедент, медичний факт.

СИБІРСЬКІ БОЙОВИКИ

Показово, що окрім інтернет-балагурів та ідейних одинаків у Сибіру вже існують доволі потужні, добре організовані воєнізовані структури, які поставили перед собою конкретну мету - створити нову державу за Уральським хребтом. Знову ж таки дуже показово, що ідея розмежування з Росією має широку підтримку серед місцевого населення. Поки що мовчазну. Колишній омонівець Олександр Будніков - головний клієнт новосибірських борців з екстремізмом. Проти нього та його спільників-однотумців відкрита четверта поспіль карна справа за формулюванням: «Створення екстремістської організації з метою збройного відокремлення Сибіру від Російської Федерації». Себе й своїх соратників Будніков називає «русичами» та публічно пропагує:

- Ми виступаємо за конфедерацію з Росією. Її, на жаль, не уникнути. Питання лише в тому, якою кров'ю відбудемось - малою, чи великою.

Подібні настрої за Уралом не можуть не спричинити об'єктивних побоювань. Особливо у тих, хто знає сибіряків не з чуток. Тамтешні люди не звикли даремно «молоти язиками». Але, коли вже вони щось «взяли у голову», «переперти» їх неможливо. Кавказ насправді може здатися зарозумілим Москві «легким непорозумінням» на кшталт «жарту гумору».

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

Саметаксталося у сільському храмі Таращанського району, куди на «аврал» з'їхалося понад 50 священників Української православної церкви Київського патріархату. Про рейдерське захоплення церковної споруди в селі Ріжки газети розповіли безпосередній учасник міжконфесійного конфлікту на Київщині протоієрей Іван Кричківський. Батьошка повідомив, що про негаразди навколо місцевої парафії благочинному Таращанського району телефоном сповістила одна з вірянок Ріжківського храму:

- Наприкінці грудня цього року вона похвалилася благочинному, що днями до церкви навідувались представники Київської лаври. Той одразу забив на сполох. Справа в тому, що ріжківський священник отець Валерій тривалий час не виходив на зв'язок. Отже, найближчої

непротихай зайд. Серед людей почувалися заклики негайно штурмувати церкву й силою вигнати звідти «загарбників». На заваді стала міліція, а батьошки Київського патріархату, аби не допустити кровопролиття, терміново викликали з Києва Владика Евстратія (Зорю), який має великий досвід у врегулюванні подібних криз. Той приїхав і спробував по-доброму домовитися з опонентами. На жаль, безрезультатно. Тоді прямо на вулиці відбулися сільські збори, де парафіяни більш як сімдесятьма підписами підтвердили свою належність до УПЦ КП, а сільський голова закарбував їхнє рішення офіційною печаткою. Тільки після цього, а ще після пред'явлення Владикою Евстратієм посвідчення довіреної особи народного депутата, забарикадовані всередині люди погодились залишити захоплену споруду. Вже після опівдня вони вийшли під пильним наглядом правоохоронців.

СТУКАЙТЕ, І ВАМ НЕ ВІДЧИНЯТЬ...

неділі до Ріжків завітало одразу 50 ієреїв із Таращанського, Білоцерківського, Фастівського та кількох інших сусідніх районів. Як виявилось, ще до восьмої години ранку церкву окупував «десант» батьошок Московського патріархату і близько 15 людей, немешканців цього села. Навколо патрулював загін спецназу зі спецзасобами напоготові: захисними щитами та міліцейськими «демократизаторами» (гумовими палицями). На здивовані запитання церковнослужителів міліціанти відповіли - прибули на запрошення отця Валерія, настоятеля цього сільського храму. Натомість самого Валерія й «слід охолов».

Тим часом біля споруди зібрався натовп парафіян, які вимагали відчинити ворота й звільнити їхнє приміщення. Як виявилось пізніше, батьошка Валерій «прокрутив» стандартну рейдерську оборудку. Заморочивши голову сільському голові й скориставшись його необізнаністю в релігійній проблематиці, він обманом переформив установчі документи, вилучивши зі статуту всього лише дві літери - КП! Тобто банально продав опонентам своїх прихожан. А коли ті зрозуміли що до чого - запахло «смаженим».

Настрої навколо храму ще підігріло брутальне зухвальство

Як тепер справи у Ріжках?

- Тепер там новий настоятель. Колишній батьошка зник. Селяни кажуть, нібито він служить у клірі МП десь на Івано-Франківщині. Іноді дзвонить і залякує їх небесними та земними карами. Одне слово - відробляє заробіток, пропагує за Московський патріархат. А от в Макарівському районі «хеппі ендом» справа не закінчилася. Того самого дня, що й на Таращанщині, в чотирьох тамтешніх парафіях події розгорнулися за тим самим сценарієм. Явна ознака організованої системної акції Московського патріархату проти вірян помісної церкви. Наразі храми Макарівського району зачинені до суду. До речі, на добудову й устаткування церкви в Макарові з бюджету УПЦ КП свого часу було виділено близько 500 тисяч гривень. Погодьтеся - чималі кошти.

У фіналі нашої розмови протоієрей Іван мав не дуже оптимістичний вигляд. Казав, нове керівництво держави наче свідомо «заплющує очі» на агресивно-загарбницьку поведінку УПЦ КП щодо релігійних опонентів. Отцю Івану дуже хочеться вірити, що ситуація в духовному полі України нормалізується. Проте, якось воно не виходить. Якось не віриться...

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

НЕ ОБІЦЯЙТЕ, ЩОБ НЕ

» ПІСЛЯ ПЕРЕМОЖНИХ ДЕМОКРАТИЧНИХ «БЛІЦКРИГІВ» У ТУНІСІ ТА ЄГИПТІ ЗАХІДНІ ПОЛІТИЧНІ ОГЛЯДАЧІ ПРОПОНУЮТЬ АРАБАМ «НЕ ЗАХЛИНАТИСЯ» ПЕРЕМОЖНОЮ ЕЙФОРІЄЮ ПОСТРЕВОЛЮЦІЙНОГО БРАТЕРСТВА, А ВРАХУВАТИ ПОМИЛКИ СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕМОКРАТІЙ. ЕКСПЕРТИ ЗАКЛИКАЮТЬ АРАБСЬКІ КРАЇНИ СКИНУТИХ ДИКТАТУР «УНИКНУТИ ДОЛІ» «ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ» В УКРАЇНІ, ЯКА БУЛА ЛИШЕ СИМУЛЯЦІЄЮ СПРАВЖНЬОЇ ДЕМОКРАТІЇ.

«ПРОГОРІТИ» НА ВИБОРАХ

Оглядач британської «Гардіан» Лайонел Бінер радить врахувати український негативний досвід, адже він - приклад продажності політиків і «їхніх порожніх обіцянок». Автор також звертає увагу на зневажливе ставлення багатьох наших співвітчизників до подій у Єгипті й Тунісі, бо вони вважають, що подібні заворушення підуть шляхом «Помаранчевої революції», яка «виявилась лише симуляцією демократії». Мовляв, з 2004 року «помаранчеву» коаліцію постійно ловили на корупції та брехні. Окрім того, про справжню «вартість» тих подій говорить факт, що нині країною керує той, «хто програвав перегони - двічі судимий Віктор Янукович».

Пан Бінер наголошує, що в нашій країні процвітає корупція,

зростає тиск на свободу слова, знову зникають журналісти (як сталося з редактором Василем Климентьєвим). «Україну більше не сприймають всерйоз як кандидата на вступ до НАТО чи ЄС», - резюмує він, і пропонує арабським революціонерам засвоїти кілька уроків «Помаранчевої революції»: «По-перше, не обіцяйте багато, бо програєте на наступних виборах; по-друге, на вас неминує чекати внутрішня боротьба революціонерів-переможців (сама на цьому гратимуть вороги демократії); по-третє - вільні вибори ще не означають прихід демократії. Саме недооцінка постреволюційних викликів, на думку оглядача «Гардіан», призвела до того, що «Україна втратила свій шанс на довгу перспективу».

Олесь М'ЯСНИЙ

» 1 БЕРЕЗНЯ НА КАНАЛІ КДРТРК ЗНОВУ ВИЙШЛА В ЕФІР ПОПУЛЯРНА ТЕЛЕПРОГРАМА «ВЕЧІРНЯ КАЗКА», ЯКУ ВЕЛА АЛЛА МІГАЙ. ВІДТЕПЕР ЩОВЕЧОРА, О 21.00, ВОНА ЗНОВУ ЗАКОЛИСУВАТИМЕ МАЛЯТ СВОЇМИ ПІСНЯМИ ТА ОПОВІДКАМИ. САМА ДИВЛЮСЬ ЦЮ ПРОГРАМУ І РАДЖУ ЦЕ РОБИТИ ВСІМ, ХТО ХОЧЕ ВИРОСТИТИ ДИТИНУ ФІЗИЧНО І ПСИХІЧНО ЗДОРОВОЮ. АДЖЕ КОЛИСКОВА – ЦЕ СВОЄРІДНІ ЛІКИ. ПРОТЕ У ЦІЙ РОЗПОВІДІ ХОЧУ ДЕТАЛЬНІШЕ ЗУПИНИТИСЯ НЕ НА ТЕРАПЕВТИЧНІЙ ДІЇ ЦІЄЇ ПРОГРАМИ, А НА РОБОТІ ЕНТУЗІАСТІВ, ЯКІ ДОПОМОГЛИ ЇЇ СТВОРИТИ.

ВЕЧІРНІЙ

ХРАМ АЛЛИ МІГАЙ

Генеральний директор телеканалу КДРТРК Олександр Савенко вірить у свої кадри, бо вважає, що канал поступово стає одним із тих, які можуть зробити прорив у телевізійному просторі України. «Подивіться лише на наших ведучих! Це чи не найвродливіші жінки і найрозумніші чоловіки! А скільки нових програм і креативних ідей вже реалізовано. В нашу команду охоче ідуть люди. Диваки, що творять чудеса, в наш час ще не перевелися. Бо головне — це не економічна стабільність, а стабільність у душах», — каже він.

Зрештою «Вечірня казка» стартувала і знову малюків розважає лагідний Сонько-Дрімко разом із тітонькою Аллою. Гора роботи, яку звалила на себе ведуча, з часом перетворилася на високий замок її мрій та сподівань. Адже не секрет, що з часу закриття її програми на «Першому Національному» українське телебачення годує малюків якщо не аніме, яким прославився новоявлений канал «Малюк», то спробами звернутися до дитячої аудиторії за допомогою так званого Знайки у чорному піджаку й краватці, котрий зарозуміло розповідає дітям чи не всі прописні істини буття. Бага-

то хто бачив цей персонаж, але мало хто зрозумів, що він має заколисувати малечу...

Віднині до студії, аби зустрітися з друзями, приходитиме безліч цікавих персонажів. Ведуча розповідатиме дітям казку під супровід музичного інструмента. Щоправда, звичний рояль замінить синтезатор. Половина казкового міста, тобто декорації, вже «визволена» з фондів «Першого Національного», а друга частина, за розпорядженням керівництва, ще якийсь час має «попрацювати» антуражем для «царства Євробачення». Малечу розважатимуть вже знайомі Буня і Ворона Варвара — лялькові персонажі, яких озвучуватимуть заслужений артист України, актор київського театру ляльок Сергій Чуркін та актриса цього ж театру Олена Юхименко.

До програми Алла Мігай запрошуватиме зіркових гостей, і кожен із них розповість дітям казку свого дитинства та заспіває колискову. Вже записано програми за участі Володимира Гришка, Жанни Боднарчук, дуєту Віктора та Любові Анісімових, ВіА «Кобза», Віктора Павліка, Івана Поповича. Художній керівник театру «Ромен» Ігор Крикунов розповість циганську на-

родну оповідку. Спеціально для участі у програмі до Києва приїде ведучий бакинської «Вечірньої казки» Кемран та швейцарець Андре. Олександр Василенко, який разом з учасниками фольклорного колективу «Зернятко» та його незмінним керівником Раїсою Заклецькою брав участь у прес-конференції, заспівав колискову, яка чи не тридцять років заколисувала декілька поколінь українців. Пам'ятаєте слова поета Миколи Сомы: «Рученьки, ніженьки, лагідні очі... Спокійної ночі. Спати пора»? А ще в гості до малят завітають поети Вадим Крищенко та Ганна Чубач і багато інших дуже відомих людей, які охоче підтримують творчу команду. У створенні програм будуть брати участь і маленькі глядачі, які розповідатимуть казки, співатимуть колискові, загадуватимуть загадки і даруватимуть малюнки.

P.S. Вже коли написала матеріал, дізналась, що пані Аллу було нагороджено почесною відзнакою «За людяність і милосердя», яку вона отримала з рук президента Міжнародного благодійного фонду Святої Марії - Ганни Василівни Бубнові.

Леся САМІЙЛЕНКО

ГАРНА ХАТА НЕ КУТАМИ, А... ВЕЛИКИМИ БОРГАМИ

» САМЕ ТАК МОЖНА СРОЗЦІНИТИ ЙМОВІРНІ НАСЛІДКИ ЗАСТОСУВАННЯ НОВОЇ РЕДАКЦІЇ ЗАКОНУ «ПРО ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ», ЯКА НАБРАЛА ЧИННОСТІ 8 БЕРЕЗНЯ 2011 РОКУ. ТЕПЕР УКРАЇНЦІВ, ЯКІ МАЮТЬ ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЗА КРЕДИТНИМИ ПЛАТЕЖАМИ, ВИСЕЛЯТИМУТЬ ІЗ КВАРТИР, БУДИНКІВ ТА НЕ ВИПУСКАТИМУТЬ ЗА КОРДОН.

НАЙВАЖЛИВІШИМИ МОМЕНТАМИ НОВОЇ РЕДАКЦІЇ СТАЛИ:

- Надання виконавчим службам доступу до всіх електронних баз, у яких міститься інформація щодо майна громадян (БТІ, земельного кадастру, МРЕВ). Відтепер на власність можуть накласти арешт і продати її за рішенням суду;

- За спробу впливати на діяльність виконавця (наприклад, за погрозу) можуть і заарештувати;

- Опір державним виконавцям привірюють до опору представникам правоохоронних органів. Боржників можуть заарештувати, оштрафувати, обмежити їхню свободу або позбавити волі на термін від кількох місяців до кількох років; - Якщо кредитор звернувся до суду, боржника не випустять за кордон навіть у відпустку.

- Закон обмежує процесуальні права дебітора щодо оскарження виконавчих процедур: якщо рішення суду набрало чинності, оскаржити його вже неможна;

- Відкриті торги з реалізації майна відтепер будуть стосуватися тільки рухомості, а житло і ділянки реалізовуватимуть через спеціальну комісію, а не публічно. Вартість продажу заарештованого майна залежатиме від комісіонера.

ДЛЯ ЧОГО?

Головним досягненням законодавчих змін у міністерстві юстиції називають неможливість ухилитися від виконання судових рішень. На цю тему міністр юстиції Олександр Лавринович висловився дуже конкретно. Мовляв, раніше кожна процесуальну дію держвиконавець мав

погодити з боржником. Тепер тільки суд, який виніс рішення, зможе одноосібно вирішити його фактичне виконання.

А ЯК ЖЕ ПРАВА ЛЮДИНИ?

Як повідомила в інтерв'ю німецькому виданню Deutsche Welle відома юрист Тетяна Яблонська, новий спосіб впливу на боржників (заборона виїзду за межі України на підставі відповідного рішення суду) можна тлумачити як пряме порушення основоположного права людини — права на свободу пересування. «Це те, що відбувалося за радянських часів. Для притягнення людей до відповідальності є угоди про екстрадицію. Не можна заборонити людині пересуватися світом просто так», - переконана експерт. Побюювання зумовлює й те, що за новим законом нерухоме майно боржників виставлятиметься на торги. Це може стати реальним способом експропріації бажаного майна у невдах-конкурентів (наприклад, земельних ділянок, заводів, газет, пароплавів).

ПРИВАТНЕ МАЙНО – «3 МОЛОТКА»

За словами юриста, зайвим приводом для судової корупції стануть відстрочки аукціонів з продажу приватного майна боржників. Дуже природно є спокуса для судді поповнити свій бюджет за рахунок хабара, отриманого за невелику послугу, — трошки відстрочити терміни аукціону. Проте будь-які висновки щодо можливих наслідків дії нового документа — лише припущення. Дуже багато залежатиме від актів, які втілюватимуть новий закон. Для прикладу, вкрай важливим фактором стане схема впровадження майнових аукціонів та склад самих «впроваджень».

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ЧАС БЕЗСОРОМНОСТІ

» ЩО ОБ'ЄДНУЄ ТРИ НАВЕДЕНІ НИЖЧЕ КІНОСТРІЧКИ? ПЕРЕДУСІМ ПРИТАМАННИЙ ЇМ - І ВЖЕ ПАНІВНИЙ У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ - ПРИНЦИП ВІДСУТНОСТІ ОБМЕЖЕНЬ. НІНІ МОЖНА ЗНІМАТИ (ПИСАТИ, МАЛЮВАТИ) ВСЕ, ЩО ЗАВГОДНО, ЗМІШУВАТИ НЕЗМІШУВАНЕ, ЗВОДИТИ ВОЄДИНО НЕПОЄДНУВАНЕ...

КІНО І ЛЮДИ №4

ЧОРНИЙ ЛЕБІДЬ / США

Оцінка «Гіпу»: * * *

Есенція: «оскароносний» фільм про життя-буття балерини.

Дізнавшись, що виконавиця головної ролі в цьому м'яко кажучи неординарному кіновитворі отримала «Оскар» за найкращу жіночу роль, автор цих рядків, як-то воно мовиться, випав у осад. Хоча доволі швидко сей факт гладко вклався в панівний наразі контекст (див. вище)... Отже, не надто талановита акторка Наталі Портман своєрідно реалізувала мрію свого дитинства: тоді уродженка славного міста Єрусалим хотіла стати балериною. Однак життя розпорядилося інакше... Відтак, аби компенсувати це, некраси-

ва єврейська дівчинка знялася у стрічці про світ балету. Сам факт, що вона пройшла кастинг, зумовив у відповідних колах справжній подив: антропометричні дані Наталі, а саме надто короткі руки й товсті ноги, не зовсім відповідали вимогам сценарію. Відтак побюювання, що виникли від такого розвитку подій, підтвердив сам фільм: він побудований на низці штампів про таке явище, як балет, на панівних у соціумі стереотипних уявленнях про нього. В окремих моментах «Чорний лебідь» скочується до такого рівня пошлості, що логічним захистом од нього стає... регіт. Я щиро не розумію, як за такий «цирк» можна давати приз «Акторка року». Хоча й не здивований: опісля минулого року, коли аналогічний успіх спіткав бездарну Сандру

Баллок за бездарне кіно, могу припустити, що американських академіків уразив колективний маразм.

КРИХІТКИ-ВБИВЦІ / ЯПОНІЯ

Оцінка «Гіпу»: * * * *

Есенція: комедійний треш-жах про те, що мутанти - серед нас, і в них теж є почуття.

З-поміж вартих уваги національних рис японців особисто мене найбільше захоплює їхнє вміння запозичити певне явище «з-за бугра» й потому розвинути його настільки своєрідно та радикально, що «західний» оригінал при цьому нівелюється... Такий різновид фільмів як «треш» зародився в США у середовищі «бюджетних» студій і не надто обдарованих режисерів - там знімали неяснісіні (передусім із технічної точки зору) жахи просто через відсутність грошей. Згодом така метода перетворилася на концептуальний принцип - знімати зумисне неясно... Представники Країни Вранішнього Сонця підхопили це гасло, довівши його до таких крайнощів, які, чесно кажучи, межують зі здоровим глуздом. Фільм «Крихітки-вбивці» є чудовим зразком цього. Його сюжет просто не налазить на голову: є дві раси - люди й малочисельні мутанти; перші всіляко винищують других; останні виборюють своє право на життя, з метою чого створюють спеціальний загін дівчаток-убивць. І саме тут починається треш: спецефекти доведені

до неперетравлюваного рівня. Зокрема, бачимо мутантів, у яких із животів, голів, сідниць виростають різні «додаткові» органи; кількість штучної крові така, що «Вбити Біла» Тарантіно здається продуктом для сімейного перегляду, й тече вона фонтанами; повороти сюжету спонукають до того, аби на деякий час «вимикатися» - давати свідомості відпочити... То чому ж «Гіпу» ставить «Крихіткам» «4», а не «5»? А тому, що вони трохи вторинні: кілька років тому світ побачила стрічка «Токійська поліція крові», котра й започаткувала це відгалуження трешу.

РОБОТ / ІНДІЯ

Оцінка «Гіпу»: * * * * *

Есенція: «науково-фантастична» стрічка про штучний інтелект і штучну душу.

Цю кінокартину варто подивитися бо-дай для того, щоби намацати ту жилку, що резонує суті нинішньої культури: зміст замінювати формою, семантичну глибину - технічною досконалістю, а несмак воз-величувати в ранг головного принципу. Безсоромна фабула (робот закохується в жінку), безсоромні спецефекти (в епізодах, коли здається вже нічого придумати, режисер вдається до нового витка «фантазії»), безсоромні «національні» вставочки (знамениті «пісенні п'ятихвилінки», притаманні індійським фільмам, проникли й сюди), безсоромна відсутність гри акторів як класу... «Гуляти, так гуляти»? Во-чевидь, саме так.

Володимир БАНЯС

ВЛАДИКА ЄВСТРАТІЙ: «ЧАС ПРАЦЮЄ НА КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ»

» УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД НАРАЗІ ПЕРЕЙМАЄТЬСЯ БАГАТЬМА ДОЛЕНСНИМИ НОВАЦІЯМИ. ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС, ПЕНСІЙНА РЕФОРМА, ЗМІНИ ДО ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА, БЕЗУМОВНО, СПРИЧИНИЛИ ПОТУЖНИЙ СПЛЕСК ЕМОЦІЙ СУСПІЛЬСТВА, ПРОТЕ НЕ ЗАГОРОДИЛИ СОБОЮ БАГАТЬОХ ГУМАНІТАРНО-ІДЕОЛОГІЧНИХ КОНФЛІКТІВ, ЯК ІСТОРИЧНО ОБУМОВЛЕНИХ, ТАК І ШТУЧНО СПРОВОКОВАНИХ. НАША ГАЗЕТА НЕОДНОРАЗОВО ВИСВІТЛЮВАЛА ПРОБЛЕМУ МІЖКОНФЕСІЙНИХ ВІДНОСИН ТА СТАВЛЕННЯ ДО НИХ НОВОГО КЕРІВНИЦТВА ДЕРЖАВИ. ПРОТЕ, НА НАШУ ДУМКУ, ЧАС НАДАТИ СЛОВО КВАЛІФІКОВАНИМ СПЕЦІАЛІСТАМ. ТОМУ МИ НАВАЖИЛИСЯ ПОСТАВИТИ ПРЯМІ ВІДВЕРТІ ЗАПИТАННЯ ВЛАДИЦІ ЄВСТРАТІЮ, ЄПІСКОПУ ВАСИЛЬКІВСЬКОМУ, ПРЕС-СЕКРЕТАРІУ КИЇВСЬКОЇ ПАТРІАРХІЇ, ГОЛОВІ ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ УПЦ КП.

- На думку Вашого Преосвященства, чи змінилося ставлення державної влади до УПЦ Київського патріархату протягом останнього року?

- Ставлення змінилося, хоча закони України визначають, що держава має ставитися до конфесій на паритетних засадах, дотримуватися принципу їхньої рівноважливості. Раніше так і було. І у виступах нинішніх представників влади ми чуємо завіряння у дотриманні цього принципу. Проте насправді бачимо, що склалася інша модель державно-церковних відносин, коли особлива увага та підтримка надається лише одній конфесії – тій, до якої належать провідні державні чиновники. Тільки з представниками Московського патріархату протягом всього минулого року зустрічався Глава держави. Інші конфесії, зокрема й Київський патріархат, відчували до себе вкрай прохолодне ставлення. Лише після хвилі обурення суспільства, відносини між релігійними організаціями і владою почали поступово виправлятися в бік рівності. Поки це лише перші кроки, але вони дають підставу сподіватися на краще.

- Таке підкреслене ігнорування якимось чином впливає на внутрішню й зовнішню діяльність Київського патріархату?

- Безперечно, бо церква живе в державі, а тому позиція останньої не може не позначатися на церковному житті.

Найперша проблема, яка постала минулого року, – брутальні спроби за допомогою важелів влади організувати відхід наших парафій. З цією метою на різних рівнях проводили співбесіди зі священниками КП – і представниками влади, і духовенством Московського патріархату. Їм пропонували разом із храмами переходити в Російську церкву, обіцяючи взамін всіляку підтримку. Розмови вели з багатьма, але спокусили небагато. Цій аморальній діяльності опонентів ми протиставили свою – про те, що робилося таємно, розповідали відкрито. Наразі

Київський патріархат проходить своєрідне випробування (до речі, успішно). Незважаючи на намагання нас розділити, розпорошити, церква залишається міцною, а духовенство та парафіяни відстоюють свої переконання та не піддаються спокусам.

- Як саме протистоїте хвилі рейдерського захоплення храмів?

- Найголовніше – не відступатися від переконань. Ми бачимо, що там, де парафіяни твердо відстоюють належність до Київського патріархату, нашим супротивникам важко щось зробити. Не менш важливо – наполегливо викривати беззаконня через ЗМІ, звертатися до суспільства, відстоювати власні права.

- На яку реакцію Київського патріархату слід очікувати, якщо Св. Софію передадуть у власність (або користування) опонентів?

- Наша позиція залишається незмінною – Київський патріархат вважає, що Свята Софія має бути передана для проведення богослужінь тоді, коли в Україні буде єдина Помісна церква. Але, якщо влада таки ухвалить рішення надати право служити в Софійському соборі представникам Московського патріархату, вона зобов'язана надати таке ж право і нам. Подібну позицію ми твердо й послідовно відстоюватимемо усіма доступними засобами.

- Як відомий полеміст і знайний поборник національного патріархату Ви маєте підстави чекати від МП хоч якихось кроків назустріч? Чи існує всередині Київської митрополії потенціал для зближення?

- Від Московського патріархату, як від російської структури, ми нічого не очікуємо, бо переконалися, що конструктивного ставлення до нас там немає. А от серед їхніх прибічників в Україні є багато таких, хто налаштований на діалог та порозуміння. Поступово їхня кількість зростатиме, тож час працює на нас.

- Ваш прогноз щодо формату майбутньої єдиної православної церкви в Україні: об'єднання всіх трьох конфесій, двох без однієї, чи винятково на базі Київського патріархату?

- Об'єднання відбудеться на базі ідей, проголошених Київським патріархатом. Це – православна віра, автокефалія, тобто незалежність у церковному управлінні, об'єднання тільки навколо Київського престолу. І ще – принцип, що кожен єпископ, священник, який увійде в єдину церкву, залишатиметься на своєму місці. Тобто єпископ продовжує очолювати свою єпархію, священник – свою парафію. А керівні органи церкви обиратимуть на Соборі. Ті, хто поділяють ці ідеї, – об'єднуються. Безперечно, якийсь частині православних буде миліший зв'язок з Москвою, і вони на об'єднання не підуть. Але це буде менша частина.

- А щодо гіпотетичного паритетного об'єднання в єдину церкву з греко-католиками?

- Між православними та греко-католиками існує різниця у вірі, тому тут питання значно складніше. Зі слів представників УГКЦ ми знаємо, що вони виступають за союз, але в єдності з Папою Римським. А православні не можуть об'єднатися доти, доки католицька церква сповідує певні догмати. Зокрема, католицьке переконання про сходження Духа Святого від Отця і Сина (а не тільки від Отця, як у православних), про особливе місце Папи Римського в житті церкви та деякі інші.

Тому про об'єднання з греко-католиками можна буде говорити тільки тоді, коли вони погодяться повернутися до єдності у православної вірі, або коли буде поновлена загальноісторична єдність, як це було до 1054 року.

- Що скажете про стратегічну політику церкви щодо численних протестантських течій в Україні?

- Ми співпрацюємо з традиційними протестантськими об'єднаннями в рамках Всеукраїнської ради церков і релігійних

організацій. Така співпраця повинна тривати, бо вона сприяє порозумінню в суспільстві. Проте, співпрацюючи, ми не забуваємо про відмінності у сповіданні віри. Тому наша стратегія – жити в мирі, але відстоювати православну віру. Водночас ми особливо застерігаємо українців від новітніх утворень, які під прапором протестантів шкодять людям. Прикладом служить діяльність сумнозвісного Сандея Аделаджі, якого українські правоохоронці наразі звинувачують у шахрайстві та фінансових махінаціях.

- Ваша думка щодо інституції капеланів у війську?

- Такий інститут повинен існувати в нашому війську, як і в інших країнах, які слугують нам за взірцем для розвитку. Єдине застереження – щоби ці капелани були українськими патріотами й виховували справжній патріотизм у солдатах. Якщо ж під виглядом проповіді віри військовим говоритимуть про «русский мир», про «єдність Святої Русі» – то це не лише аморально, а й неприпустимо.

- На останок давайте облишмо політичні негарзди і тактичні виклики сьогодення та подивимось у майбутнє. Отже, Ваша оцінка ролі церкви у прагматичному техногенному світі?

- Гадаю, зараз не варто когось переконувати в тому, що технічний прогрес людства не приніс того щастя, на яке всі очікували. Стодвісті років тому і справді багато хто вірив, що прогрес науки й техніки допоможе збудувати ідеальне суспільство, подолати всі проблеми людства. Цього не сталося – і ніколи не станеться, бо розвиток матеріального не може вирішити духовні проблеми, а часто значно поглиблює їх.

Тому, незважаючи на зовнішні зміни, церква й надалі залишатиметься церквою – спільнотою віруючих у єднанні з Господом Ісусом Христом задля спасіння душі.

Спілкувався
Олександр ВИГОВСЬКИЙ

СПОРТ

Та якщо петербуржці й британці бодай прокололися на виїзді, то московський ЦСКА розчарував 20 тисяч своїх прихильників у Лужниках – 0:1 від «Порту». Як на мене, суть цієї розв'язки – у тактиці. Португальці свідомо чатували на помилку в начебто стрункій обороні «армійців» (Сергій Ігнашевич, Дейвідас Шембрас, Василій Березуцький та ще й Ігор Акинфеев – кращий голкіпер у нинішній Росії), й таки дочекалися шансу в середині другого тайму. Моментами здавалося, що в лавах «драконів», як звать команду з батьківщини портувейну, мінімум четверо Тимошуків й стільки ж – Хюбшманів. Так уміло вони «перекушували» атаку суперника в більш-менш безпечних для власних воріт зонах. Москвичі ж уперто намагалися крізь центральний коридор продертися до штрафної. Лише під завісу Леонід Слущкий змістив акценти, кинувши в бій «забивного» Томаша Неціда, проте піренейський поїзд уже пішов.

Так само запізнився зі своїми джокерами й Манчини. Об'єктивно ансамбль Юрія Сьоміна, нехай і знайомий йому за попередньою каденцією в «Динамо», поступається манчестерцям у зірковості (тут – Шевченко з Шовковським, а там – десяток гравців-мільйонерів). Тоді незрозуміло, навіщо італійський коуч тримав на лаві до 57-ї хвилини свого провідного форварда Карлоса Тевеса, а найгнучкішого півзахисника Шона Райт-Філліпса випустив аж на 82-й, себто за п'ять

СПАЛЕТТИ,
СЛУЦЬКИЙТА МАНЧІНІ
НАХАПАЛИ
«СУХАРИКІВ»

» ЦЕ МИ ВЕДЕМО ДО ТОГО, ЩО ОЧОЛЮВАНІ ЦИМИ ЗНАНИМИ ФАХІВЦЯМИ КОМАНДИ ВКРАЙ УСКЛАДНИЛИ СОБІ ЗДОЛАННЯ БАР'ЄРУ 1/8 ФІНАЛУ ЛІГИ ЄВРОПИ. БЛИЖЧОГО ЧЕТВЕРГА «ЗЕНІТ» НА ЧОЛІ З ЛУЧАНО СПАЛЕТТИ ПОЧНЕ ГРУ-ВІДПОВІДЬ З ГОЛЛАНДСЬКИМ «ТВЕНТЕ» ВІД МАЛОВТІШНИХ ЦИФР 0:3. ДЕЩО ПЕРСПЕКТИВНІШОЮ Є АРИФМЕТИКА В ЙОГО СПІВВІТЧИЗНИКА РОБЕРТО МАНЧІНІ, ЧИЙ АНГЛІЙСЬКИЙ КЛУБ «МАНЧЕСТЕР СІТІ» ОБІГРАЛИ НА ДВА «СУХИХ» ДИНАМІВЦІ КИЄВА.

хвилин після вирішального «пострілу» Олега Гусева? Так і лишилося загадкою, навіщо прилітав на береги Дніпра чемпіон світу-1998 та віце-чемпіон-2006 Патрік Вейєра (107 матчів за французьку збірну). Його надійності бракувало зокрема в епізоді з першим голом Андрія Шевченка, коли партнери відсторонено спостерігали за позиційними похибками спочатку Мікі Річардса, а потім Александра Коларова. Війєра ж сидів у запасі, занурившись у куртку й шапку.

Щоправда все це не повинно применшувати зробленого киянами. Не показавши чогось екстраординарного, господарі поля почувалися господарями ситуації. А тут іще календар 21-го туру внутрішньої першості не став обтяжливим, запросивши до Києва «Ворсклу» (2:0). Це ж не ажіотажні протистояння «Металіста» й «Дніпра» (харків'яни врятувалися - 2:2), «Карпат» і «Шахтаря» (1:0). Поразка «гірників» миттєво скоротила до дев'яти пунктів їхню лідерську дистанцію від «Динамо». Парубкам Манчини доведеться в рідних стінах стрибати вище голови, щоб узяти реванш і довести, що третя (станом на середину березня) команда в таблиці англійської Прем'єр-ліги крутіша за другий «багнет» українського війська.

БИТВУ ПРИ ГРОДНО
ПРОГРАЛИ... З ПОЛЕГШЕННЯМ

» НАВРЯД ЧИ ПІДСУМКОВЕ МІСЦЕ ХОКЕЇСТІВ «СОКОЛА» (СЬОМЕ В РЕГУЛЯРНИЙ ЧАСТИНИ ВІДКРИТОГО ЧЕМПІОНАТУ БІЛОРУСІ ТА ВИЛІТ УЖЕ В ЧВЕРТЬФІНАЛІ ПЛЕЙ-ОФФ) НАДИХАЄ ШАНУВАЛЬНИКІВ КИЇВСЬКОГО КЛУБУ. ПОЗАДУ П'ЯТЬ КІЛ СЕЗОНУ, ОТ Я Й СПРОБУВАВ ПОСТАВИТИ П'ЯТЬ НЕСТАНДАРТНИХ ЗАПИТАНЬ, АБИ МИ РАЗОМ ЗРОЗУМІЛИ ЛОГІКУ ПОДІБНОГО ВИСТУПУ.

1. «За що ж ми боролися?»

До пісні «З одеського кічмана» хокейна тема не має жодного відношення, проте витримати 55 календарних матчів для команди, до складу якої увійшли переважно ветерани шайби, - все одно, що прийти з війни, не загоївши ран. Тільки 21 поєдинок «соколята» виграли в основний час, тобто в півтора рази рідше, ніж наспілий третім «Металург» з маленького Жлобіна (порівняйте наші 84 очки з їхніми 117-ма!). Тим не менше, оскільки 51 відсоток зустрічей, враховуючи серії булітів, виявився позитивним, можна було сподіватися якихось преміальних. Та ба, власники клубу заборгували гравцям кількомісячну зарплатню.

2. «Що терміновіше – робота чи перекур?»

Чим раніше «Сокол» звільнявся від турбот у екстралізі братньої країни, тим більше часу кандидати в національну збірну отримували для перепочинку перед квітневим чемпіонатом світу-2011. Як відомо, турнір Першого дивізіону цього разу прийматиме саме Київ, а путівка до еліти там буде на кону лише одна. Посідаючи передостанню з восьми залікових сходинок «регулярки», наші

земляки мимоволі потрапляли під другий за рейтингом гродненський «Неман». Обидві виїзні зустрічі українці програли – 2:4 та 1:4. Якби третій матч завершився на нашу користь, то серія мала продовжитися (за регламентом, на цій стадії вимагалось три перемоги), але й тут «сябри» виявилися наполегливішими – 4:3 в овертаймі. Не володію додатковою інформацією, але, схоже, особливо розчаровуватися ніхто не збирався.

3. «Де плем'я молоде, незнайоме?»

Ми неодноразово говорили про незavidне становище хокейних шкіл, звідки батьки охоче переправляють своїх синів до російських юнацьких осередків. Отож приплив здібної молоді до «Сокола» відбувається занадто повільно. В поточному сезоні дебютували в «основі» Андрій Татаренко, Олексій Мадера, Микита Буценко, Олексій Мельников. Однак здебільшого вчорашні й нинішні юніори грають за той клон «Сокола», що бере участь у чемпіонаті України.

4. «Хто жене порожняка – центр чи периферія?»

«Донбас» точно не гнав, оскільки саме клуб під такою назвою завершив роз'їзну частину ЧУ як лідер. У До-

нецьку знайшлися меценати, що дозволило Олександрові Куликову змайструвати три бойові ланки й налагодити комбінаційний стиль. Тим паче його підопічні раніше пройшли київські та харківські хокейні університети. Очні матчі делегати шахтарського краю завершили «в плюсах» над «Соколом» - 4:0, 8:0, 6:4, 2:1. Але не поспішаймо з компліментами - призері ж бо визначаються в серіях плей-офф, де Олександр Сеуканд напевне посилить «дочірній» ансамбль київського клубу групою знаних майстрів.

5. «Почім розвозка для диктатури глядача?»

У столичному Палаці спорту завершується часткова реконструкція, й відвілків від великого хокею кияни вірять, що в майбутньому «Сокол» повернеться з Броварів до міста офіційної приписки. Але наразі проблема, як дістатися броварського ТРЦ «Термінал», так само актуальна, як і в минулі роки. Й не факт, що ігри «пернатих» проти солігорського «Шахтаря», ліспайського «Металурга» чи новополицького «Хіміка-СКА» конкуруватимуть з куди вигіднішими для дирекції палацу ярмарками та естрадними концертами.

БУЛИ Б МЕДАЛІ, ОЛЕНІ – ЗНАЙДУТЬСЯ

Чоловіча збірна України розгадала секрет естафетних перегонів

» ДВІ «БРОНЗИ» Й ДОДНЕ «СРІБЛО» ЧЕМПІОНАТУ СВІТУ - З ТАКИМ ПРИСТОЙНИМ (СЬОМЕ МІСЦЕ ЗА СУКУПНОЮ ТАБЛИЦЕЮ МЕДАЛЕЙ) ЗДОБУТКОМ ЗАЛИШИЛИ ПОЛЯРНИЙ ХАНТИ-МАНСІЙСЬК УКРАЇНСЬКІ БІАТЛОНІСТИ. ЗОКРЕМА, ЧОЛОВІЧА ЕСТАФЕТА ВПЕРШЕ ЗА ВСІ СУВЕРЕННІ РОКИ ОСІДЛАЛА ПОДІУМ, СТАВШИ ТРЕТЬОЮ СЛІДОМ ЗА ОБ'ЄКТИВНО КРУТІШИМИ, ПРИНАЙМНІ ФІНАНСОВО, НОРВЕГІЄЮ ТА РОСІЄЮ.

До речі, наші північно-східні сусіди взагалі не подужали «золота» в рідних стінах, обмежившись трьома срібними фінішами. На етапах 4x7,5 км бігли під синьо-жовтим стягом Олександр Біланенко, Андрій Дериземля, Сергій Семенов та Сергій Седнев. Цікаво, що саме так - від лівого краю - вони розташувалися на знімку перед тим, як покатися (прерогатива призерів ЧС-2011) на... оленях. Тренерські лаври здобув Олександр Семенов.

Наші чарівні жінки почали з бронзової нагороди Віти Семеренко на дистанції 15 км. Потім, разом із її сестрою Валею, а також Оленою Підгрушною та Оксаною Хвостенко, вони обійшлися без штрафних кіл (вистачило дев'яти додаткових патронів на восьми «вогневих» серіях), тож

український квартет став віце-чемпіоном. Нехай попередні німкені, в яких самого лише імені Магдалени Нойнер з її п'ятьма відзнаками впродовж турніру – вистачає, аби наполохати будь-якого суперника. Важливо, кого з елітних делегацій випередили підопічні Григорія Шамрая, - Францію, Білорусь, Швецію, знов-таки норвежок!

Біатлонна федерація, очолювана Володимиром Бринзаком, недаремно шукала кошти й створювала спортсменам умови. Виокремлюючи ключовий стратегічний момент – повернувся до керма збірної Василь Карленко. Мій давній знайомий не встиг за період роботи в профільному секторі Кабміну втратити тренерський нюх. Авторитету ж у цій «сніжній тусовці» йому ніколи не бракувало.

У 1974 році в горах Центрального Китаю англійська експедиція зустріла плем'я людей, зріст яких був трохи заввишки від метра. Вони переконували дослідників, що їхні предки прилетіли з зірки, яка обертається довкола Сиріуса. Корабель розбився під час посадки і зореплавці змушені були оселитися на нашій планеті. Поступово високотехнологічне устаткування зіпсувалося, знання були втрачені – залишилася тільки легенда, котра передавалася з вуст у уста впродовж віків.

В непролазних нетрях Південноафриканської Республіки

так і земного походження.

Існує думка, що прибульці не прилітали, а з'явилися з паралельного всесвіту. Вони мали не лише передові технології, а й надзвичайні психологічні здібності, що здалися нашим предкам магією. Відтак, земні жінки охоче вступали з цими чарівниками в інтимний зв'язок від чого досі зустрічаємо людей у яких проявляються чудесні «дзеркальні» гени - всі вони ліворукі.

Один із таких нащадків і шульга Леонардо да Вінчі, що залишив по собі близько семи тисяч сторінок рукописів, які зводять з глузду дослідників. Багато з тих механізмів, які намалював геніальний вчений,

НАЩАДКИ ІНОПЛАНЕТЯН

У НАЙПОТАЄМНІШИХ КУТОЧКАХ НАШОЇ ПЛАНЕТИ МОЖНА ЗУСТРИТИ І ЗЕЛЕНИХ ЧОЛОВІЧКІВ, І БЛІДИХ ПОЧВАР З ВЕЛИЧЕЗНИМИ ОЧИМА, А ТАКОЖ СОТНІ ІНШИХ ДОКАЗІВ ПЕРЕБУВАННЯ НА НАШІЙ ТЕРИТОРІЇ ЗОРЯНИХ ГОСТЕЙ: ПРОДІРЯВЛЕНІ ЛАЗЕРОМ ЧЕРЕПИ ДОІСТОРИЧНИХ ЗВІРІВ, ЯКІСЬ ДЕТАЛІ, ЗРОБЛЕНІ З НЕВІДОМИХ НАУЦІ СПЛАВІВ, ВІДБИТКИ ПІДОШОВ СКАФАНДРІВ НА ЗАСТИГЛІЙ ЛАВІ ПОРУЧ ІЗ СЛІДАМИ ДИНОЗАВРІВ.

СЕРЕД НАС

є плем'я людей, на ногах і руках яких лише по два пальці. Його старійшина розповів дослідникам, що діти з такими особливостями почали народжуватися після того, як неподалік впала зірка і з тої зірки прийшли їхні двоपालі предки. Спочатку малюків-мутантів убивали, але потім старійшини вирішили, що це знак Божий і його особлива ласка для племені, тож дали їм спокій. До речі, двоपालі виявилися винятково вмілими мисливцями і тому решта охоче віддавала за них своїх дочок. Так кількість нащадків тих, хто впав з зірки, невпинно зростала, аж доки плем'я не відшукали голландці. Останні вирішили, що це все витівки диявола, тож вибили ледь не весь двоपालий люд. Ті ж, хто вижив, сховались у джунглях і звели до мінімуму контакт із зовнішнім світом.

На думку англійського антрополога Джеймса Батта половина мешканців Землі має космічних предків. З їхнім першим прибуттям до нас (близько 30000 років тому) він пов'язує різкий стрибок розвитку шумерів та єгиптян. Батт переконаний, що може легко відрізнити потомка прибульців від аборигена. Перші – високі й худі, з довгими руками і пальцями та блакитними очима, часто мають проблеми з хребтом. Місцеві – приземисті та дуже сильні. Жінки схильні до передчасної повноти. Правда, за стільки часу ми встигли добряче перемішатися і наразі маємо ознаки як космічного,

з'явилися лише за кілька століть після його смерті (підводний човен, літак, танк), а деякі ще й досі не придумали.

Уфолог Петро Черета схильний вважати, що Леонардо успадкував від своїх предків з паралельного всесвіту дар яснобачення, що і дозволяло йому «зазирати» у майбутнє і «списувати» там свої винаходи. До речі, науково доведено, що багато тих, хто має здібності провидців, - ліворукі.

Американці дослідили безліч людей і встановили, що у ескімосів і австралійських аборигенів (тобто географічно ізольованих народів, які зазнали меншого змішування крові) є спільний ген. Єдине пояснення його наявності – інопланетні предки.

Перепало (у кращому розумінні цього слова) і сновидам – людям, які у стані забуття, в цілковитій темряві можуть ходити по дахах на запаморочливій висоті. Що це може означати? Лише одне – сновиди мають здатність сприймати не тільки видиму частину спектра, але й інфрачервоне та ультрафіолетове випромінювання. Подібна здатність передавалася у спадок і могла з'являтися лише від змішування рас.

Отже, якщо ваш знайомий шульга з блакитними очима та явними ознаками геніальності – значить він із паралельного всесвіту, або, в гіршому випадку, нащадок інопланетян. Тут і до рабе не ходи!

Влодко ЩИПУН

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 21 до 27 березня)

Овен (21.03-20.04). Не сподівайтесь на яскраве життя. Наразі Ви входите у «рутинно-паперову» фазу. Справи просуваються важко, але всередині тижня на Вас чекає нова цікава пропозиція. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - середа.

Телець (21.04-20.05). Будьте уважні з інформацією. Тих, хто працює у сфері фінансів, чекають непогані прибутки. Митцям тижень обіцяє приємне спілкування. Вихідні присвятить родині. Сприятливий день - неділя, несприятливий - субота.

Близнюки (21.05-21.06). Стежте, аби Ваші витрати не перевищили надходження. Разом з весною прийшов період закоханості. Романи зав'язуватимуться і розвиватимуться бурливо, а сімейні турботи не обтяжуватимуть. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - середа.

Рак (22.06-22.07). Робота має дарувати задоволення! Якщо ж вона не спричиняє позитивних емоцій - час шукати нову. Наприкінці тижня чекайте на фінансовий прибуток, але не варто «смітити грішми». Сприятливий день - неділя, несприятливий - понеділок.

Лев (23.07-23.08). У справах виявляйте сміливість, наполегливість та поінформованість. Не вплутуйтеся у сумнівні угоди. Ймовірна тимчасова розлука з близькою людиною, але це ненадовго - у Вас попереду нові позитивні враження. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

Діва (24.08-23.09). З'явиться можливість виділитися і проявити себе у роботі. Нічого не бійтесь! Дійте впевнено, професійно, помірковано. Звертайте увагу на дрібниці, адже іноді вони надзвичайно важливі. Сприятливий день - неділя, несприятливий - понеділок.

Терези (24.09-23.10). Доведеться працювати без сну та відпочинку, аби виправдати високу довіру керівництва й закласти фундамент для майбутнього просування по службі. В особистому житті нарешті відбудеться довгоочікувані зміни. Сприятливий день - неділя, несприятливий - субота.

Скорпіон (24.10-22.11). Від того, наскільки ці дні будуть напруженими, залежить їхня результативність. Ментального успіху у справах не чекайте, але, коли він прийде, затримається надовго. Це додасть впевненості у власних силах. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

Стрілець (23.11-21.12). Випаде нагода реалізувати бажання і зробити відповідальні кроки. Допоможе Ваша здатність знаходити правильні рішення та постійна підтримка близької людини. Будьте впевненіші й розкутіші у стосунках з коханими. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

Козеріг (22.12-20.01). Не починайте нічого нового, наводьте лад у поточних справах. Будьте готові до радикальних рішень. Ймовірно далекі подорожі. Діти очікують на Вашу допомогу і підтримку. Сприятливий день - четвер, несприятливий - неділя.

Водолій (21.01-20.02). Нові проекти розпочинайте лише після ретельної підготовки. Вашу професійність обов'язково оцінять, от тільки станеться це трохи згодом. Наразі від Вас чекають організованості й оперативності. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

Риби (21.02-20.03). Тиждень чудово підходить для роздумів. Можливо, Вам слід поміркувати про майбутнє? Проаналізуйте перспективи, адже планети обіцяють значні зміни, що матимуть позитивний характер. Пам'ятайте, оптимізм - Ваш головний союзник. Сприятливі дні - вівторок, субота, несприятливий - п'ятниця.

АНЕКДОТИ ВІД ГПУ

***
Оголошення: «Вийду заміж за чоловіка. Будь-якого. Згідна на б/в».

***
Надлишок макіяжу і брак одягу доводить те, що жінка у розпачі.

***
Прокинувся я вчора вранці, дивлюся - щось не те... А тут і «щось не те» прокинулося і почало вимагати кави.

***
Знаєте, чим справжні чоловіки відрізняються від звичайних? Від звичайних голова болить, а від справжніх - паморочиться!

***
Запитання вірменському радіо: - Що таке «покращення життя вже сьогодні»? - Це покупка люстри за 50 тисяч доларів у маєток площею 140 гектарів.

***
- Просимо за гарантією поміняти Гаранта Конституції... - Нічим не можемо допомогти - вся партія бракована!

***
- Як життя? - Мухам би сподобалося.

***
Справедливість, як дефіцитний товар, - тільки для потрібних людей.

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язкове. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

ГПУ

Шеф-редактор

Валерій СТЕПАНЮК

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції: Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06773

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua